

[Charlotte Antonsen]

der bliver placeringsfrihed for lønmodtagerne, skabes der konkurrence mellem pensionskasserne – i parentes bemærket: som man har det i USA, hvor man jo har flere, konkurrerende pensionskasser – og dermed sikres det, at den enkelte pensionskasse gør alt for at få det størst mulige udbytte, dvs. de størst mulige pensioner til lønmodtagerne. Det er lige præcis dér, det skiller.

I Socialdemokratiet ønsker man kollektive ordninger, så man kan tage hensyn til alverdens politiske ting. I den liberale/borgerlige lejr ønsker vi frihed til at vælge, så det sikres, at pengene tilflyder erhvervslivet ud fra profithensyn eller overskudshensyn eller konkurrenceevne, eller hvad man vil kalde det. Det er lige præcis forskellen mellem de to modeller.

Til hr. Poul Erik Dyrlund, der spørger om, hvor man kan få større indflydelse på kapitalplacering end i ATP og LD, vil jeg sige, at det overhovedet ikke er det, det drejer sig om. Man har jo heller ikke indflydelse på, hvordan alle mulige andre varer produceres, men man kan vælge mellem forskellige produkter, og det er det, der er det relevante at diskutere. Det er jo ikke relevant at diskutere, om lønmodtagere ved generalforsamlinger skal tage stilling til, om en pensionskasse skal have den ene eller den anden profil, når det drejer sig om investeringer. Det mener vi ikke at noget enkeltmenneske kan overskue. Friheden skal, ligesom når det drejer sig om alle mulige andre varer i dette samfund, ligge i, at borgerne selv kan vælge, hvilken vare de ønsker.

Formanden:

Et af de steder, hvor der ikke er ubetinget frihed, er i Folketinget, når det drejer sig om taletiden, vil jeg gøre fru Charlotte Antonsen opmærksom på.

Hr. Thor Pedersen har ordet for en kort bemærkning, men jeg har stadig væk en forhåbning om, at vi kan slutte de korte bemærkninger inden alt for længe.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Ja, jeg har set, at den socialdemokratiske ordfører har markeret for yderligere en kort bemærkning, og det glæder mig, for så kan vi måske få det svar fra hr. Poul Erik Dyrlund, som vi endnu ikke har fået, for hr. Poul Erik

Dyrlund citerede med rette visse erhvervsledere for positive udsagn vedrørende fondsmidler. Og sådan skal det være: De kan vælge frit. De kan som indehavere eller ledere vælge at tage imod pengene, eller de kan sige nej.

Men når der tales om lønmodtagernes rettigheder, mangler der et svar fra hr. Poul Erik Dyrlund på, hvorfor Socialdemokratiet er bange for at give den enkelte lønmodtager præcis den samme ret, som den enkelte erhvervsleder eller virksomhedsindehaver har, nemlig retten til at sige ja eller nej, retten til at disponere over egne penge – ikke de andres penge, men ens egne! Hvorfor er Socialdemokratiet efter murens fald bange for at give danske lønmodtagere den ret?

Formanden:

Hr. Poul Erik Dyrlund har ordet for en kort bemærkning, men jeg har efterhånden lyst til at slutte adgangen til de korte bemærkninger, for de fører ingen steder hen med hensyn til nye synspunkter.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Hr. Poul Nødgaard talte meget om, at Socialdemokratiet har lukket øjnene. Så kunne man egentlig stille sig selv spørgsmålet: Lukket øjnene for hvad?

Jeg kom også til at tænke på, at vi under behandlingen i udvalget ikke har fået én eneste henvendelse fra lønmodtagere, der har ønsket at flytte deres penge. Vi bliver som folketingsmedlemmer ofte udsat for breve og henvendelser af den ene og den anden art, men vi har ikke fået én eneste henvendelse eller oplevet én eneste reaktion i retning af et ønske om større frihed.

Og frihed til hvad, vil jeg spørge fru Charlotte Antonsen og hr. Thor Pedersen. Ja, så vidt jeg forstår, er det frihed til at flytte pengene et andet sted hen, hvor man heller ikke har nogen indflydelse på, hvordan og hvorledes disse penge skal bruges.

Endelig vil jeg bare konstatere, at vi jo har haft en borgerlig regering i ti år! Nu har vi i Socialdemokratiet fået bank for, at vi ikke har gjort noget ved denne sag i årevis, lige siden ATP-fondens start. Var det ikke noget i den retning, fru Charlotte Antonsen sagde? Men fru Charlotte Antonsens parti sad med rege-